

Sygn. akt III APa 46/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jarosław Błaszczak (spr.)
Sędziowie:	SSA Jacek Witkowski SSA Elżbieta Kunecka
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) Spółce z o.o. we W.

o wynagrodzenie

na skutek apelacji W. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 12 sierpnia 2011 r. sygn. akt VII P 193/09

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2.025 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód W. S. w pozwie skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 171.715,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2006 r. do dnia zapłaty tytułem należnych powodowi, a niewypłaconych dotychczas premii miesięcznych w wysokości 1,7% wartości od obrotów spółki w okresie od czerwca 2003 r. do lutego 2006 r. oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 7.200 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółka z o.o. we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Umową zawartą w dniu 11 grudnia 2001 r. powód W. S., B. A. oraz spółka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. - F. we Francji reprezentowana przez D. R. zawiązali spółkę pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W.. Spółka (...) S.A. w S. - F. objęła 65 udziałów, W. S. objął 20 udziałów, a B. A. 15 udziałów.

Zgodnie z umową spółki władzami Spółki są Zgromadzenie Wspólników i Zarząd. Pierwszy Zarząd składał się z W. S. i P.' a L., a Prezesem Zarządu został W. S..

(...) sp. z o.o. została powołana w celu wypracowania środków finansowych. Do jej zadań należała działalność gospodarcza polegająca na sprzedaży wyrobów z dziedziny chemii budowlanej w szczególności produkty marki S. wytwarzane i dostarczane przez (...) S.A. Francja.

Księgowość była prowadzona przez firmę zewnętrzną - biuro (...) Spółka Cywilna zgodnie z umową z 3 stycznia 2002 r.

U strony pozwanej obowiązywał Regulamin wynagradzania, w którym ustalono zasady wynagradzania pracowników zajmujących określone kategorie stanowisk. Regulamin nie określał zasad wynagradzania Prezesa Zarządu.

W dniu 16 stycznia 2002 r. powód podpisał umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Prezes Zarządu. W treści umowy wskazano, że wynagrodzenie powoda składać się będzie z kwoty podstawowej w wysokości 4.000 zł brutto miesięcznie oraz prowizji 1,72% uzależnionej od obrotów firmy. W imieniu pozwanej spółki umowę podpisała B. A., która nie posiadała stosownego pełnomocnictwa. Umowa ta nie została przedstawiona francuskiemu wspólnikowi i nie została przez niego zatwierdzona.

Powód rozpoczął pracę na stanowisku Prezesa Zarządu od dnia 16 stycznia 2002 r. Odpowiadał on m.in. za wypłatę wynagrodzeń w spółce. Za swoją pracę pobierał wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 4.000 zł brutto, które zostało ustalone z P. L.. Wraz z wynagrodzeniem zasadniczym powód w okresie od kwietnia 2002 r. do maja 2003 r. pobierał premię naliczaną miesięcznie od wartości sprzedaży spółki. Strona francuska nie miała świadomości o istnieniu i wysokości premii dla powoda.

Z uwagi na wzrost cen Euro i w celu poprawienia płynności finansowej spółki od czerwca 2003 r. powód wraz z B. A. podjął decyzję o wstrzymaniu wypłaty prowizji dla siebie i pozostałych pracowników. Pensja zasadnicza była wypłacana na bieżąco. Na liście płac nie umieszczano prowizji, która była wstrzymana, a miała być wypłacona w przyszłości.

Powód bez wiedzy (...) S.A. ze środków strony pozwanej wynajął biuro we W., którego właścicielem był jego ojciec, opłacał swoje studia podyplomowe i udostępnił swojej siostrze B. A. samochód służbowy Citroen C5. B. A. była współdziałowcem, pracowała w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony. Oprócz tego w okresie od 1 kwietnia 2002 r. do 30 czerwca 2003 r. pracowała u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu jako specjalista ds. sprzedaży. Następnie B. A. została zatrudniona na podstawie umowy zlecenia za miesięcznym wynagrodzeniem.

Odbiorcami strony pozwanej byli m.in. (...)i (...). W trakcie zatrudnienia powód nawiązał kontakty handlowe z przedsiębiorstwem (...), które prowadził jego szwagier. Współpraca polegała na nabywaniu przez firmę (...) produktów sprzedawanych przez spółkę (...), z zastrzeżeniem, że mogły być one zwrotnie odsprzedane pozwanej. (...) m.in. na początku roku kalendarzowego 2003 i 2004 skorzystała z możliwości zwrotu towaru zakupionego odpowiednio w grudniu 2002 r. i 2003 r. Działania takie powodowały uzyskanie wyższego wynagrodzenia przez powoda. Umowy na podobnych zasadach tj. z możliwością zwrotu towaru nie były zawierane z innymi kontrahentami.

W związku z wątpliwościami co do prawidłowego zarządzania spółką, współdziałowca francuski zlecił firmie (...) przeprowadzenie audytu. W dniach 9 – 11 sierpnia 2005 r. dokonano kontroli sytuacji ogólnej i finansowej spółki (...) Sp. z o.o., kontroli najważniejszych ryzyk, kontroli ograniczonej polegającej na badaniu najbardziej znaczących pozycji bilansu i rachunku wyników na dzień 30 czerwca 2005 r. Raport wykazał nieprawidłowości i zakwestionował celowość niektórych działań powoda, o których dopiero wówczas dowiedziała się strona francuska np. wynajęcie przez powoda mieszkania służbowego we W., przyznanie samochodu służbowego dla B. A., kwestia realności jej pracy i wysokości wypłacanego jej wynagrodzenia, realność transakcji z (...), sposób zarządzania pieniędzmi przez powoda.

W październiku 2005 r. powód był we Francji, gdzie ustalono, że wspólnik francuski doinwestuje pozwaną spółkę. W dniu 22 listopada 2005 r. Zgromadzenie Wspólników podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki. W związku z tym powód postanowił wypłacić sobie i pozostałym pracownikom prowizje oraz sukcesywnie wyrównywać prowizje wstrzymane w poprzednich miesiącach. Na powyższe nie posiadał zgody wspólników francuskich. Nie prowadzono żadnej dokumentacji, która wskazywałaby jaką prowizję powód i pozostali pracownicy powinni otrzymać w danym miesiącu.

Umowa najmu lokalu położonego we W. została rozwiązana z dniem 31 marca 2006 r.

W dniu 28 lutego 2006 r. zwołano Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników strony pozwanej. Udziałowcy francuscy negatywnie ocenili pracę W. S.. W podjętej uchwale odwołano powoda ze składu Zarządu pozwanej Spółki.

Pismem z dnia 28 lutego 2006 r. pozwana wypowiedziała powodowi umowę o pracę ze skutkiem na dzień 31 maja 2006 r. z jednoczesnym zwolnieniem powoda od obowiązku świadczenia pracy. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano odwołanie powoda ze stanowiska Prezesa Zarządu Spółki.

Nowym Prezesem Zarządu został P. J.- M. L.. W pisemnym oświadczeniu podał, że po przeanalizowaniu dokumentów księgowych zostaną powodowi wypłacone kwoty z tytułu zaległego wynagrodzenia wynikającego z umowy o pracę.

Pismem z dnia 22 maja 2006 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnego, a nie wypłaconego dotychczas wynagrodzenia w postaci należnych i wymagalnych prowizji od obrotów firmy w latach 2003 - 2005 w kwocie 167.521,96 zł oraz kwoty 4.194 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia należnego do wypłaty w miesiącu lutym 2006 r.

W odpowiedzi strona pozwana wskazała, że nie widzi podstaw do zapłaty żądanej kwoty z uwagi na roszczenia Spółki i zamiar wszczęcia odpowiednich postępowań. Poinformowano, że spółka skierowała zawiadomienie podejrzeniu popełnienia przestępstwa działania na jej szkodę.

W dniu 18 września 2006 r. powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z wnioskiem o zawiązanie pozwanej do próby ugodowej i polubownej zapłaty kwoty 171.715,96 zł. Ostatecznie do zawarcia ugody nie doszło.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał powództwo za nieuzasadnione. Przedawnieniu uległo roszczenie powoda w zakresie należności za okres od czerwca do sierpnia 2003 r. Nie można bowiem uznać, że roszczenie powoda zostało uznane przez stronę pozwaną w piśmie z dnia 28 lutego 2006 r., ponieważ w piśmie tym nie zostały wskazane żadne kwoty, a wypłata wynagrodzenia uzależniona została od analizy dokumentacji księgowej. Nie doszło zatem do przerwania biegu przedawnienia. Bieg przedawnienia został przerwany dopiero w dniu 18 września 2006 r., tj. w chwili złożenia przez powoda wniosku o wezwanie strony pozwanej do ugody. Odnośnie roszczeń powoda o wypłatę wynagrodzenia za dalszy okres, Sąd Okręgowy uznał je za nieuzasadnione. Umowa o pracę między powodem a spółką (...) Sp. z o.o. zawarta została z naruszeniem zasad reprezentacji spółki określonych w art. 210 § 1 ksh, a zatem jest nieważna. B. A. nie została bowiem umocowana do zawarcia z powodem umowy o pracę w imieniu pozwanej spółki. W ocenie Sądu do zawarcia przez powoda umowy o pracę z pozwaną spółką doszło per facta concludenta, poprzez dopuszczenie powoda do wykonywania pracy na warunkach umowy o pracę. Powód pracował na rzecz spółki, podejmował wiele działań, za które otrzymywał wynagrodzenie. Zeznania świadków wskazują, że powód ustalił z współdziałowcem francuskim wysokość wynagrodzenia zasadniczego na kwotę 4000 zł i taka kwota powodowi przysługiwała. Z materiału dowodowego nie wynika natomiast, aby były podjęte jakiegokolwiek ustalenia

dotyczące wypłaty prowizji. Twierdzenia powoda, że prowizja mu przysługiwała, że (...) S.A. otrzymała jego umowę o pracę i była informowana o wszelkich kosztach związanych z działalnością spółki Sąd uznał za niewiarygodne. Sam fakt, że iż strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę nie oznaczał jednocześnie, że w ten sposób przyznana została treść pisemnej umowy. W ocenie Sądu W. S. nie udowodnił, że dochodzona przez niego prowizja istotnie mu przysługiwała. Stanowi to podstawę do oddalenia powództwa.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył powód, zarzucając:

1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 123 § 1 pkt. 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie, skutkujące przyjęciem przez Sąd Okręgowy, że treść pisemnego oświadczenia złożonego powodowi 28.02.2006 r. (k. 82) nie stanowi uznania roszczenia przez pozwaną, przerywającego bieg przedawnienia roszczenia - skutkiem czego, w ocenie Sądu Okręgowego roszczenia powoda wymagalne wcześniej niż we wrześniu 2003r. uległy przedawnieniu,

2) błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na wynik sprawy polegający na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd I Instancji, że B. A., która 16 stycznia 2002 r. podpisała w imieniu pozwanej spółki umowę o pracę z powodem nie posiadała stosownego pełnomocnictwa do jej zawarcia - a nadto, że umowa ta nie została przedstawiona francuskiemu wspólnikowi i nie została przez niego zatwierdzona, w konsekwencji czego strona francuska miała nie mieć świadomości o istnieniu i wysokości premii należnej powodowi - podczas, gdy:

a)
a) z raportu sporządzonego przez M. D. - którego treść znana była przedstawicielom strony pozwanej co najmniej od połowy 2005 r. - bezspornie wynikał fakt ustalenia wynagrodzenia prowizyjnego m.in. dla powoda, określonego w raporcie jako miesięczna premia w wysokości 1,7% wartości od obrotów Spółki, jak również należnego mu wynagrodzenia zasadniczego w wysokości 4.000 zł, a wiele miesięcy po zapoznaniu się z treścią ww. raportu tj. 22 listopada 2005 r. Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., na którym francuskiego wspólnika reprezentowały te same osoby, ani też później - nie kwestionowało ustalonych w umowie o pracę z powodem zasad jego prowizyjnego wynagradzania,

b) również po wezwaniu pozwanej do zapłaty 22 maja 2006 r. - pozwana nie kwestionowała roszczenia powoda, uchylając się od zapłaty żądanej przez niego kwoty i powołując się na istnienie nie istniejących w rzeczywistości roszczeń wzajemnych, czego ostatecznie dowodzi uniewinniający powoda wyrok sądu karnego, nie uwzględniony przez Sąd I Instancji, podobnie w odpowiedzi na wniosek o zawezwanie do próby ugodowej pozwana nie kwestionowała zasadności roszczenia powoda,

c) decyzja o wstrzymaniu wypłaty premii dla powoda i pozostałych pracowników pozwanej podjęta została dopiero po upływie roku od daty zawarcia umowy z powodem tj. w czerwcu 2003 r.

1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez oparcie rozstrzygnięcia jedynie na części materiału dowodowego, zawierającego wyłącznie okoliczności i fakty korzystne dla strony pozwanej i powzięcia błędnych ustaleń faktycznych, w szczególności wskutek błędnej oceny dowodów oraz nie uwzględnieniu przez Sąd Okręgowy dowodów korzystnych w swej treści dla powoda

2) naruszenie zasady uzasadnienia wyroków, co uniemożliwiło weryfikację dokonanego rozstrzygnięcia tj. art. 328 § 2 k.p. c. i 233 k.p.c.- poprzez:

a)
a) pominięcie w uzasadnieniu wyroku podania przyczyn, dla których Sąd I Instancji odmówił wiarygodności argumentom powoda oraz brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów, którym Sąd I Instancji dał wiarę;

b) niedokonanie szczegółowych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie - poza chronologicznym odnotowaniem jedynie faktów procesowych oraz faktów mających miejsce w innych postępowaniach, w efekcie czego jedynie na

podstawie rozważań Sądu można jedynie domyślać się niektórych fragmentów z przebiegu logiczno-myślowego procesu Sądu przy wydawaniu zaskarżonego wyroku, podczas gdy stan faktyczny w niniejszej sprawie winien zostać ustalony zgodnie z prawem procesowym oraz w sposób umożliwiający jego weryfikację;

c) dopuszczenie do przesłuchania świadka R. z naruszeniem prawa strony do udziału w postępowaniu, w tym zwłaszcza poprzez odmowę ponownego jego wezwania na rozprawę.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji z uwagi na jej oczywista bezzasadność.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest bezzasadna, ponieważ wyrok Sądu Okręgowego, pomimo częściowo błędnego uzasadnienia, odpowiada prawu.

Bezzasadny jest zarzut apelacji w zakresie błędnego uznania przez Sąd Okręgowy, iż roszczenia powoda o wypłatę wynagrodzenia za okres od czerwca do sierpnia 2003 r. uległo przedawnieniu.

Trafnie uznał bowiem Sąd Okręgowy, iż pismo Prezesa Zarządu P. L. z dnia 28 lutego 2006 r. nie stanowi uznania roszczeń powoda. Treść pisma wskazuje, że strona pozwana przyjmuje do wiadomości istnienie roszczeń powoda z tytułu wynagrodzenia, jednak nie precyzuje z jakiego tytułu jest to wynagrodzenie, w jakiej kwocie, a nadto uzależnia wypłatę wynagrodzenia od analizy dokumentów księgowych. W szczególności z pisma tego nie wynika, iż strona pozwana uznaje roszczenie powoda w zakresie wypłaty prowizji od obrotów firmy, tym bardziej, iż jak wynika z zeznań świadka P. L., strona pozwana nie wiedziała, iż tego rodzaju składnik wynagrodzenia był powodowi wypłacany. Wbrew stanowisku skarżącego, o uznaniu roszczenia można mówić wówczas, gdy określone zachowania dłużnika dotyczą w sposób jednoznaczny skonkretyzowanego, skierowanego przeciwko niemu roszczenia. Tym samym nie można uznać, iż w sprawie doszło do uznania roszczenia powoda, skutkującego przerwaniem biegu przedawnienia. Istotnie zatem roszczenie powoda w zakresie wypłaty prowizji od obrotów firmy za okres od czerwca do sierpnia 2003 r. należy uznać za przedawnione.

Chybiony jest również zarzut błędnego przyjęcia przez Sąd I instancji, że B. A., która w dniu 16 stycznia 2002 r. podpisała z powodem w imieniu strony pozwanej umowę o prace nie legitymowała się stosownym pełnomocnictwem, a tym samym że umowa zawarta w dniu 16 stycznia 2002 r. nie jest nieważna.

Zgodnie z treścią przepisu art. 210 kodeksu spółek handlowych, w brzmieniu obowiązującym w dniu 16 stycznia 2002 roku, w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników.

Wymieniony w powyższym przepisie pełnomocnik powoływany uchwałą zgromadzenia wspólników jest instytucją szczególną. Pełnomocnictwo w tej sprawie musi być szczegółowo określone i osoba ta musi być powołana uchwałą wspólników do wykonania konkretnej czynności. Wskazany pełnomocnikiem nie może być na podstawie swojego pełnomocnictwa prokurent czy też inny pełnomocnik spółki. Również w przypadku zawierania lub zmiany umowy o pracę z członkiem zarządu konieczne jest reprezentowanie spółki przez szczególnego pełnomocnika wymienionego w powyższym przepisie. Zawarcie umowy pomiędzy spółką i członkiem jej zarządu bez zachowania szczególnej formy pełnomocnictwa wymienionej w powyższym artykule powoduje uznanie jej jako nieważnej i jest to nieważność bezwzględna.

Przedkładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż niewątpliwie do zawarcia umowy o pracę z wnioskodawcą – pełniącym funkcje Prezesa Zarządu uprawniony był jedynie pełnomocnik powołany do tej czynności uchwałą zgromadzenia wspólników spółki. Trafnie uznał Sąd Okręgowy, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż B. A., która podpisała z powodem umowę o pracę na stanowisku Prezesa

Zarządu takie pełnomocnictwo posiadała. Uchwała o powołaniu B. A. na pełnomocnika spółki nigdy nie została podjęta. Okoliczność ta wynika z zeznań świadków P. L. oraz D. R.. Świadkowi ci wskazali, iż nie wiedzieli o konieczności udzielenia tego rodzaju pełnomocnictwa, ponieważ nie znają polskiego prawa. Skoro umowa o pracę została zawarta z naruszeniem zasad reprezentacji Spółki określonych w art. 210 § 1 ksh jest ona z mocy prawa nieważna.

Istotnie zatem należy przyjąć, iż umowa o pracę powoda ze stroną pozwaną zawarta została per facta concludenta. Powód, jak trafnie wskazał Sąd I instancji, świadczył pracę na rzecz strony pozwanej, a strona pozwana świadczenie to przyjmowała i wypłacała powodowi wynagrodzenie. Skoro powód został dopuszczony do wykonywania pracy na warunkach umowy o pracę, niewątpliwie umowa o pracę została zawarta. Pogląd ten jest utrwalony w orzecznictwie i został wyczerpująco omówiony w uzasadnieniu sądu I instancji.

Spór między stronami dotyczył ustalonego między stronami wynagrodzenia, a w szczególności jego składnika w postaci prowizji od obrotów firmy w wysokości 1,72%

Sąd Apelacyjny, odmiennie aniżeli Sąd I instancji uznał, iż powód był uprawniony do wypłaty prowizji w okresie od kwietnia 2002 r. do maja 2003 r. Należy zauważyć, że faktu tego strona pozwana nie kwestionowała. Świadek P. J.-M. L. zeznał, że nie wiedział o istnieniu i wysokości prowizji, ale też prowizji tej nie negocjował, wskazując, że nigdy nie widział listy płac. Zeznał również, iż powód miał swobodę w zarządzaniu Spółką. Był prezesem, dyrektorem i akcjonariuszem firmy i ponosił odpowiedzialność za jej funkcjonowanie. Tym samym twierdzenia wnioskodawcy, iż do maja 2003 r. prowizja stanowiła składnik wynagrodzenia powoda należy uznać za wiarygodne.

Roszczenie powoda dotyczące wypłaty wynagrodzenia – prowizji jest bezzasadne z innych przyczyn.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego - w szczególności zeznań świadka B. A., jak również samego powoda, poczynszy od czerwca 2003 r. z uwagi na trudną sytuację finansową spółki wypłata tego składnika wynagrodzenia została wstrzymana. Wypłata prowizji wstrzymana została zarówno dwóm pracownikom spółki, B. A., której zmieniono podstawę świadczenia pracy i system wynagradzania, jak i powodowi. Decyzja ta została podjęta przez samego powoda. Od połowy 2003 r. prowizja nie była naliczana. Nie była prowadzona dokumentacja pozwalająca na ustalenie, jaką prowizję pracownicy i powód powinni otrzymać.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, iż poprzez wstrzymanie wypłaty prowizji dokonana została zmiana treści stosunku pracy – zmiana warunków pracy i płacy na podstawie art. 42 kp.

W myśl powołanego przepisu wypowiedzenie warunków pracy lub płacy uważa się za dokonane, jeżeli pracownikowi zaproponowano na piśmie nowe warunki. Wypowiedzenie zmieniające stosunek pracy powoduje z upływem okresu wypowiedzenia zmianę treści stosunku pracy, gdy pracownik przyjął zaproponowane warunki (w sposób wyraźny lub domniemany).

W okolicznościach sprawy nie ulega wątpliwości, iż powód przyjął nowe warunki płacowe – tj. wynagrodzenia pomniejszone o dotychczas wypłacaną prowizję, skoro w dalszym ciągu świadczył pracę na rzecz strony pozwanej. Z uwagi na dorozumianą zgodę powoda doszło zatem do zmiany treści stosunku pracy.

Nie można przy tym przyjąć, iż sporny składnik wynagrodzenia w dalszym ciągu wnioskodawcy przysługiwał, a jedynie nie był wypłacany. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dokumentów wskazujących na naliczanie w spornym okresie prowizji od obrotów firmy i powstanie po stronie powoda ekspektatywy do jej wypłaty.

Bez znaczenia dla ważności wypowiedzenia zmieniającego pozostaje brak zachowania przepisanej formy. Istotnie, w myśl art. 42 ust. 2 kp, wypowiedzenie warunków pracy i płacy powinna nastąpić w formie pisemnej. W razie jej niezachowania nie mają jednak zastosowania przepisy kodeksu cywilnego dotyczące skutków niezachowania formy pisemnej, podobnie jak w przypadku zmiany umowy o pracę, zgodnie z art. 29 § 2 kp, a kodeks cywilny, zgodnie z art. 300 k.p., można stosować tylko w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał roszczenie powoda za bezzasadne. Z uwagi na fakt, iż w miesiącu czerwcu 2003 r. doszło do skutecznej zmiany warunków pracy i płacy powoda, prawo powoda do prowizji w wysokości 1,72% od obrotów firmy ustało.

Z tych względów Sąd Apelacyjny uznał apelację powoda za nieuzasadnioną i oddalił ją na mocy art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 98 kpc.

R.S.